

Jaroslav Chejstovský

02.12.1996

plukovník letectva v.v.

* 1921, Praha – 2008

Narodil se jako nejstarší ze tří sourozenců. Už v mládí byl aktivní a všestranný sportovec – Sokol, nejraději hrál hokej a plaval. Po vychození pěti tříd obecné školy a čtyř tříd měšťanské školy nastoupil do učení a vyučil se obchodním příručím v oboru elektro. Ještě před válkou se přihlásil ke studiu na obchodní akademii. Dostudovat se mu podařilo až po válce. V roce 1955 se seznámil se svou manželkou, se kterou měl dva syny.

Aby se vyhnul nuceným pracím v Říši, přihlásil se na základě výzvy v novinách do Vládního vojska protektorátu Čechy a Morava. „*K vládnímu vojsku jsem šel, protože jsem věřil, že zůstaneme v Protektorátu,*“ vysvětlil Chejstovský. V roce 1939 nastoupil do Hradce Králové k 6. praporu Vládního vojska. Poté se přihlásil k dragounům (tady se naučil velmi dobře jezdit na koni), se kterými byl v roce 1943 převelen do Itálie. Odtud ale přeběhl k partyzánům, s nimiž později bojoval proti italským i německým fašistům. Na útěku se tehdy domluvil celý oddíl o 53 vojácích. Týden se skrývali v horách, ale poté přešli do Švýcarska, kde se nechali zajmout. Odtud vedla jeho další válečná cesta k naší zahraniční armádě ve Velké Británii. K letectvu do Anglie se dostal poté, co přešel přes Francii, Itálii a Alžírsko.

U RAF působil až do konce války. Tady také absolvoval výcvik pilota – stíhače, který ale nedokončil. Ve výcviku chtěl pokračovat i po návratu do Československa. Žádost mu však zamítli, údajně kvůli věku (bylo mu 24 let). V roce 1947 nepodepsal přihlášku do KSČ. V roce 1951 byl vyhozen z armády a byla mu sebrána vojenská knížka a veškerá vyznamenání. Pracoval necelých pět let na kladenských dolech. V roce 1965 našel místo v Tukovém průmyslu, kde zůstal až do roku 1986 jako ekonom výzkumného pracoviště. Od roku 1961 do roku 1966 studoval na ekonomické škole pro pracující v Resslově ulici. Do důchodu odešel v roce 1986.

Po revoluci v roce 1989 pracoval až do roku 2008 jako tajemník Obce legionářské. V roce 1992 byl v Martině vojensky rehabilitován a povýšen na praporčíka a v roce 1995 byl povýšen na majora ve výslužbě. Omylem to bylo učiněno IN MEMORIAM. V roce 1998 byl povýšen na plukovníka letectva ve výslužbě. V roce 1994 byl zvolen do zastupitelstva za Prahu 3. Zastával funkci předsedy finanční komise a další funkce.

Ocenění:

- držitel čs. válečného kříže 1939
- držitel italského válečného kříže
- držitel italské medaile za chrabrost
- medaile Za chrabrost před nepřítelem
- medaile za zásluhy I. stupně